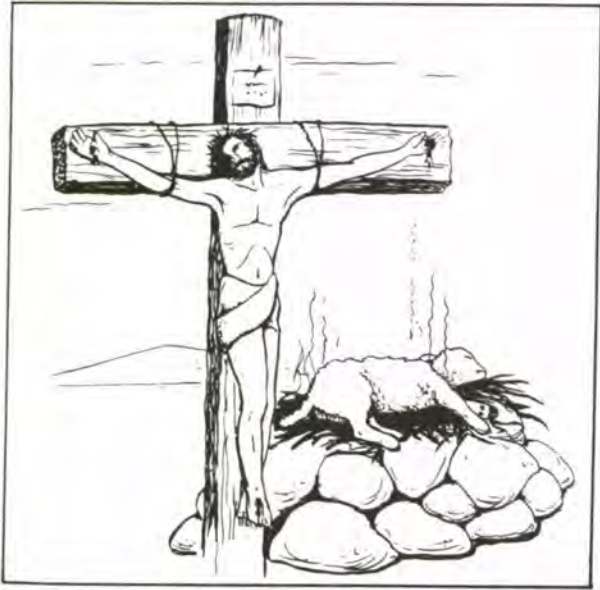

साहित्यको रूपमा बाइबल

तपाईंले कोही व्यक्तिसँग कुरा गर्नुहुँदा त्यस व्यक्तिले तपाईंको कुरा बुझेको तपाईं चाहनुहुन्छ। आफ्ना विचारहरूलाई स्पष्टरूपले व्यक्त गर्नका लागि तपाईंले कुनै तरिका अपनाउनुहुन्छ। अर्को प्रकारले भन्ने हो भने, तपाईंलाई थाहा हुन्छ कि तपाईंले के भन्नुहुन्छ र कसरी भन्नुहुन्छ सो कुराले एकैसाथ काम गरेको हुन्छ। लेखकले आफ्ना विचारहरूलाई स्पष्टरूपमा उल्लेख गरेपछि बक्तव्यजस्तै साहित्य वा लेखाइ पनि प्रभावशाली हुन्छ।

बाइबलका लेखकहरूले आफ्ना शब्दहरू छाने र आफ्ना उद्देश्यहरू पूरा गर्नका लागि ती मिलाएर राखे। लेखकहरूले आफ्ना विचारहरूलाई कसरी प्रकट गरे भन्ने अध्ययनले तपाईंको बाइबल अध्ययनमा तपाईंलाई सहायता पुऱ्याउने पर्छ। “दाखको बोट म हुँ, र तिमीहरूचाहिँ हाँगाहरू हौ” भनिनेजस्ता खण्डहरूलाई तपाईंले अभै स्पष्टसँग बुझ्नको निमित्त तपाईं सक्षम हुनसक्नुहुनेछ। लेखकले आफूलाई प्रकट गरेका ढाँचा वा तरिकालाई तपाईंले जान्न सक्नुभयो भने लेखकको उद्देश्यलाई तपाईंले अभै स्पष्टसँग बुझ्न सक्नुहुनेछ।

यस पाठमा तपाईंले यी कुराहरूको अध्ययन गर्नुहुनेछ. . .

शाब्दिक र आलंकारिक भाषा
विचारहरूका संगठन
लेखाइका ढाँचा

यस पाठले तपाईंलाई यी कुराहरूमा सहयोग पुऱ्याउनेछ. . .

- बाइबलमा प्रयोग भएको भाषाको विशेष रूपको अर्थलाई व्याख्या गर्न।
- दिइएको बाइबलको खण्डमा मुख्य बुँदा वा विचारलाई उल्लेख गर्न।
- लेखकको लेख्ने ढाँचालाई चिनी उनको उद्देश्यलाई बुझ्न।

शाब्दिक र आलंकारिक भाषा

उद्देश्य १ : बाइबलमा शाब्दिक र आलंकारिक भाषाको बीचमा भएको भिन्नता देखाउनुहोस्।

परमेश्वरले आफ्नो वचनद्वारा प्रकट गर्नुभएको सत्यतालाई हामीले बुझेको उहाँ चाहनुहुन्छ। असत्य कुराहरूका बारेमा पुस्तक लेख्न उहाँले लेखकहरूलाई प्रयोग गर्नुभएन। तिनीहरूले वास्तविकताको बारेमा लेखे। अनि, प्रायःजसो तिनीहरूले शाब्दिक वा वास्तविक भाषा प्रयोग गरे। त्यसैकारण, बाइबलका शब्दका स्वाभाविक अर्थहरूलाई ग्रहण गरेर बाइबलले दिएको अर्थलाई हामी जान्नसक्छौं।

“येशू पहाडतिर प्रार्थना गर्न जानुभयो” (लूका ६:१२), भनी जब हामी पढ्छौं, हामीलाई थाहा छ कि यो उहाँले वास्तविक वा शाब्दिक रूपमा गर्नुभयो। उहाँले “जरालाई हकानु भयो”, र जराले तिनलाई छोडिहाल्यो (४:३६) भनी जब हामी पढ्छौं, योचाहिँ शाब्दिक सत्य हो भनी हामीलाई थाहा छ।

तर "यूहन्नाले येशूलाई आफूतिर आइरहनुभएको देखेर भने, 'हेर, संसारको पाप उठाइलैजाने परमेश्वरका थुमा' " (यूहन्ना १ : २६), - जस्ता खण्डलाई हामीले पढ्दा सबै शब्दहरूलाई हामीले शाब्दिक रूपमा व्याख्या गर्न सक्तौं। येशू थुमा वा जनावर हुनुहुन्न। पुरानो करारमा मानिसहरूका पापका निम्ति गरिएको बलिदानको थुमा जस्तै उहाँ हुनुहुन्छ। यसैले बाइबलको केही भाषा आलंकारिक वा अर्थमा चिन्हात्मक छ। यसले शाब्दिक सत्यतालाई व्याख्या गर्न सहायता गर्छ।

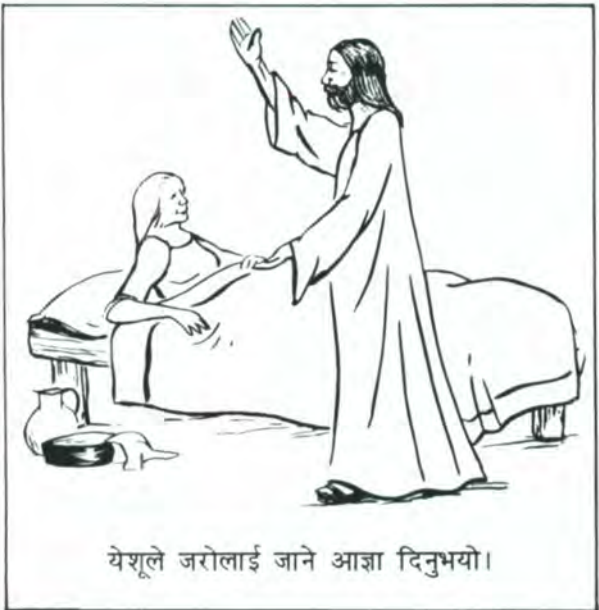
भाषाको चित्रण गरी आलंकारिक भाषा बनाइएको हुन्छ। हामीले जानेका केही कुराहरूसँग यसलाई दाँजी व्याख्या गर्न कठिन भएका केही कुराहरूलाई बुझ्न यी शब्दहरू वा शब्द समूहहरूले हामीलाई सहायता गर्छन्। हाम्रा पापहरूका निम्ति वेदीमा चढाइएका थुमाका रूपमा यूहन्नाले ख्रीष्टलाई चित्रण गरेका छन्। ख्रीष्ट संसारमा आउनुभएको उद्देश्यलाई बुझ्न यसले हामीलाई सहायता पुऱ्याउँछ।

४८ बाइबललाई कसरी अध्ययन गर्ने

आलंकारिक

शाब्दिक

हाम्रा शारीरिक आँखाले नदेख्ने आत्मिक कुराहरूलाई बुझ्नका लागि चित्रण भाषाले हामीलाई सहायता पुऱ्याउँछ। येशूले आफूलाई जीवन दिने पानीसँग तुलना गर्नुभएको कुरालाई हामीले पाठ १ मा भनेको कुरालाई याद गर्नुहोस्। उहाँले आफूलाई रोटी, ज्योति र गोठालोसँग पनि तुलना गर्नुभयो। एक अवसरमा उहाँले भन्नुभयो "हेर म चोरजस्तै आउनेछु!" (प्रकाश १६:१५)। यी उदाहरणहरूले हामीलाई देखाउँछन् कि यी कुराहरूसँग अझ धेरै हामी येशूलाई तुलना गर्न सक्तौं। सीमित रूपमा उहाँ प्रत्येक कुराजस्तो हुनुहुन्थ्यो। तर, भाषाको चित्रणले विशेष सत्यताहरू याद गर्नका लागि हामीलाई सहायता पुऱ्याउँछ।

आफूलाई पछ्याउनेहरूसँग कुरा गर्दा येशूले प्रायःजसो आलंकारिक भाषा प्रयोग गर्नुभयो। महत्त्वपूर्ण आत्मिक सत्यताहरू बुझ्नका लागि तिनीहरूलाई सहायता पुऱ्याउन उहाँले तिनीहरूलाई साधारण कथाहरू भन्नुभयो। मत्ती १८:१०-१४ मा ख्रीष्टले हराएको भेडाको कथा भन्नुभएको छ। उहाँले ख्रीष्टियानहरूलाई भेडासँग तुलना गर्नुभएको छ। हराएको भेडाको बारेमा गोठालोलाई जति सरोकार छ, हामी प्रत्येकको बारेमा पनि उहाँले सरोकार राख्नुहुन्छ भनी उहाँ हामीलाई सिकाउन चाहनुहुन्छ।

केही भाषाका चित्रणहरू (आलंकारिक भाषा) लाई चिन्हहरू पनि भनिन्छ। चिन्हहरू शब्दहरू हुन् जसले केही कुराको बारेको सत्यतालाई प्रतिनिधित्व गरेका हुन्छन्। ज्योति, नून र भेडा शब्दहरू ख्रीष्टियानहरूका निमित्त प्रयोग भएका चिन्हहरू हुन्।

५० बाइबललाई कसरी अध्ययन गर्ने

हामीहरू यी प्रत्येक थोकहरूजस्तै छौं। वस्तुहरू पनि चिन्हहरू बन्नसक्छन्। प्रभु भोजमा, रोटी र कचौरा खीष्टको शरीर र रगतका चिन्हहरू हुन्। हाम्रो उद्धारको निमित्त भए- को खीष्टको मृत्यु र दुःखको सम्भना तिनीहरूले हामीलाई गराउँछन्।

तपाईंको अभ्यासको निमित्त

१ शाब्दिक वा आलंकारिक भाषाको प्रत्येक बयानलाई छुट्याउनुहोस्। जोडामिल्ने भाषाको संख्यालाई प्रत्येक बयानको अगाडिको खाली ठाउँमा लेख्नुहोस्। तपाईंले आफ्नो उत्तर दिनुभन्दा पहिले उत्तरलाई चाहिँ नहेर्नुहोस्।

- ... क) यरूशलेममा भेडा ढोकाको नजीक १) शाब्दिक
एउटा जलकुण्ड छ (यूहन्ना ५:२) २) आलंकारिक
- ... ख) हेर, परमेश्वरका थुमा (यूहन्ना १:२६)
- ... ग) भेडाहरूको ढोका मै हुँ (यूहन्ना १०:७)
- ... घ) मेरा अरू भेडा छन्, तिनीहरूलाई पनि
मैले ल्याउनुपरेको छ (यूहन्ना १०:१६)

२ मत्ती १३:२४-३० मा सामाको कथा र ३६-४३ मा यसव
व्याख्या पढेर दायोपट्टि दिइएको चिन्हको जोडा मिलाउनुहोस्

- ... क) बीउ छर्ने १) परमेश्वरको राज्यका
मानिसहरू
- ... ख) शत्रु २) मानिसको पुत्र
- ... ग) असल बीउ ३) शैतान
- ... घ) सामा ४) दुष्टका मानिसहरू
- ... ङ) गहुँ र सामा एकैसाथ ५) युगको अन्त
- ... च) सामालाई जम्मा गरियो ६) स्वर्गीय राज्य
- ... छ) गहुँलाई मात्र जम्मा गरियो ७) यो संसार जस्तो छ

विचारहरूका संगठन

उद्देश्य २: लेखकहरूले आफ्ना विचारहरूलाई संगठन गर्नसक्ने
६ तरीकाहरूको सूची बनाउनुहोस्।

जब हामी लेख्छौं, हाम्रा विचारहरूलाई संगठित गर्नका लागि हामी होशियारी हुन्छौं। मुख्य विचारलाई समर्थन गर्न सम्बन्धित विचारहरू एकैसाथ ल्याउनका लागि हामी कोशिश गर्छौं। अनि विचारहरूलाई मिलाएर राख्ने कोशिश हामी गर्छौं, र यसरी तिनीहरू एकसाथ मिलेर रहनसक्छन्। लेखकहरूले आफ्ना विचारहरूलाई संगठन गर्ने विभिन्न तरीकाहरूलाई हामी यस खण्डमा वर्णन गर्नेछौं।

१. दोहोर्‍याउनु: लेखकहरूले उही वा उस्तै शब्दहरू घरीघरी दोहोर्‍याउने गर्छन्। २ कोरिन्थी ८:१-१५ मा ख्रीष्टियान दियाईलाई दोहोर्‍याईद्वारा विकास गरिएको छ: "दिनु, दिए, परमेश्वरका जनहरूलाई सहायता, आफैलाई दिए, प्रेमको विशेष सेवा, उदारचित्तको हुनु, सहायता गर्न तत्पर हुनु, आफैलाई गरीब बनाउनुभयो, काम सिध्याउनुभयो, दिनलाई तत्पर, वरदान, सहायता।"
२. विकासशील: हामीले कथा भन्दा गरेजस्तै लेखकले एक पछि अर्को विस्तृत जानकारी थप्दै उनले विकासशील प्रक्रियालाई सृजना गरेका हुन्छन्। प्रेरित ८:२६-४० मा फिलिपको बारेमा भएको कथाले विकासशीलतालाई देखाउँछ। कुनै एउटा सडक (बाटो) मा जानु भनी फिलिपसँग आत्मा बोल्नुभयो। येशूको बारेको सुसमाचार बताउनका लागि उहाँले फिलिपलाई कुनै एक व्यक्तिकहाँ डोर्‍याउनुभयो। ती

५२ बाइबललाई कसरी अध्ययन गर्ने

व्यक्तिले ख्रीष्टलाई ग्रहण गरी फिलिपबाट बपतिस्मा लिएपछि आत्माले फिलिपलाई टाढा लैजानुभयो।

३. **चरमसीमा:** विस्तृतको विकासशीलतामा लेखकले चरमसीमातर्फ डोज्याएका छन्। फिलिप्पी ३:१० मा साँचो धार्मिकता के हो भनी पावल हामीलाई बताउँछन्: "म उहाँलाई र उहाँको पुनरुत्थानको शक्ति जान्न सकूँ र उहाँको मृत्युमा उहाँजस्तै भई उहाँका दुःख-भोगमा सहभागी हुन सकूँ।" १-६ पदहरूले यस चरमसीमामा पुज्याएका छन्।
४. **भिन्नता र तुलना:** भिन्नताको निमित्त लेखकले दुइ विपरीतार्थ कुराहरूलाई एकैसाथ ल्याई तिनीहरूको असल र खराब वा ज्योति र अन्धकारलाई जोड दिएका छन्। भजनसंग्रह १ ले खोलाको किनारमा रोपेको र फल दिने बोटजस्तै धर्मी मानिससँग बतासले उड़ाएर लैजाने भुसजस्तै पापी मानिसको तुलना गरेको छ। यस भिन्नतामा तुलना पनि गरिएको तपाईंले भेट्नुहुन्छ, "दुष्ट मानिसहरू . . . भुसजस्तै हुन्छन्।" तुलनाको निमित्त, लेखकले कुनै कुराहरूको समानतामा जोड दिन दुइ कुराहरूलाई एकैसाथ ल्याउँछन्।
५. **मुख्य बुँदाहरू:** विचारहरूको विकासमा लेखकले महत्त्वपूर्ण वा निर्णायक बुँदाहरूलाई प्रयोग गर्छन्। कथाको विशेष नतीजाको लागि वा कुनै खण्डको अर्थको लागि यी बुँदाहरू आवश्यक हुन्छन्।

एस्तरको पुस्तकमा एउटा मुख्य बुँदाचाहिँ रानी एस्तरले राजाबाट निमन्त्रणा नपाईकन राजाकहाँ जाने निगाह प्राप्त गर्नसक्नु हो। राजाको निगाह विना रानी एस्तरले आफ्ना मानिसहरूको जीवन बचाउन सहायता पुज्याउने योजनालाई पूरा गर्नसक्ने थिइनन्।

६. कारणहरू र नतीजाहरू: विशेष नतीजा र यसका निमित्त भएका कारणहरूका बीचमा सम्बन्ध देखाउनका लागि लेखकले विचारहरूलाई मिलाउँछन्। उनले नतीजा वा कारणहरूबाट शुरू गर्न सक्छन्। कलस्सी १:३ मा, पावलले मण्डलीलाई भनेका छन् कि तिनीहरूका निमित्त उनी परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछन्। नतीजा यो हो। ४ पदमा उनले कारण दिएका छन्: "किनकि ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरूका विश्वास र सबै सन्तहरूप्रति तिमीहरूका प्रेमको विषयमा हामीले सुनेका छौं।" तब उनले यही विचारलाई ८ र ९ पदहरूमा पनि दोहोर्‍याएका छन्, यहाँ उनले कारणबाट शुरू गरी नतीजामा अन्त गरेका छन्।

हाम्रा विचारहरूलाई संगठित गर्नलाई कहिलेकहीं हामी यी तरीकाहरूमध्ये दुइ वा तीभन्दा बढीलाई मिलाउँछौं। १ कोरिन्थी १:३,४,८ र ९-मा हामीलाई स्पष्ट अर्थ दिनका लागि पावलले कारणहरू र नतीजाहरूलाई प्रयोग गरेका छन्।

तपाईंको अभ्यासको निम्ति

३ प्रत्येक बाइबल खण्डलाई पढ्नुहोस् र मुख्य विचारलाई स्पष्ट पार्न दायौंपट्टि प्रयोग भएको शब्द वा शब्द समूहसँग बायाँपट्टि दिइएका बयानहरूको जोडा मिलाउनुहोस्।

... क) गलाती ६:-७-९, हामीले जे १) दोहोर्‍याइ रोप्छौं सो काट्ने विचारको समावेश

... ख) एफिसी २:१४-१८, ख्रीष्टले २) कारणहरू र यहूदी र अन्यजातिहरूलाई शान्तिमा नतीजाहरू एकत्रित पार्ने विचार

५४ बाइबललाई कसरी अध्ययन गर्ने

- ... ग) १ राजा १७:८-२४, एलियाको ३) भिन्नता
आज्ञाकारिताले उनलाई परमेश्वरको
जन बनाएको थियो भन्ने विचार
- ... घ) न्यायकर्ता ६:११-४०, परमेश्वर- ४) विकासशीलता
को बोलावटप्रति गिदोनको प्रतिउत्तरले
परिवर्तन ल्याउँछ भन्ने विचार
- ... ङ) २ इतिहास १:७-१२, सोलोमनले ५) मुख्य बुँदाहरू
केही कुरा गरेका हुनाले परमेश्वरले
पनि केही गर्नुभयो भन्ने विचार
- ... च) एफिसी ४:१७-३२, स्त्रीष्टमा भएको नयाँ
जीवनमा के कुरा संलग्न छ भन्ने विचार

लेखाइका ढाँचा

उद्देश्य ३: बाइबलमा प्रयोग भएको लेखाइका मुख्य ढाँचाहरूलाई चिन्नु।

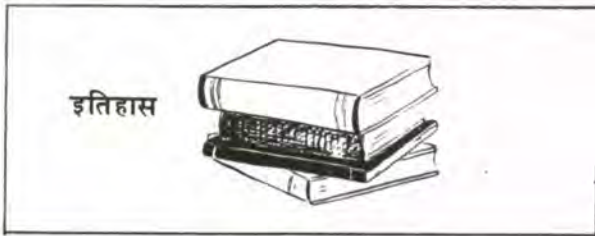
इतिहास

मानिससँग परमेश्वरले गर्नुभएको व्यवहारको इतिहास उल्लेख गरिएको पुस्तक बाइबल हो। यसरी कुनै मानिसहरूका जीवनमा भएको घटनाको लिखित कथा यसमा छ। विशेष मानिसहरू र घटनाहरूलाई छान्न र हामीसँग ती बाँड्छुँड् गर्न पवित्र आत्मा लेखकहरूलाई अगुवाइ गर्नुभयो। हामीले तिनीहरूका बारेमा पढ्दा परमेश्वरसँगको हाम्रो सम्बन्धलाई हामी विकास गर्न सक्छौं। तिनीहरूका कठिनाइ र विजयीहरूबाट सिकेर हामी हाम्रा विश्वासहरूलाई निर्माण गर्न सक्छौं।

उदाहरणको लागि, परमेश्वरले गिदोनलाई कुनै काम गर्न बोलाउनुभएको र गिदोनचाहिँ डरले आत्तिको बारेमा जब हामी

पढ्छौं, हामी परमेश्वरलाई आदर गर्न र अरू मानिसहरू र असफलताका डरहरूलाई जित्न हामी सिक्छौं। (न्यायकर्ता ६ र ७ हेर्नुहोस्।) सबैभन्दा ठूलो कथाचाहिँ स्त्रीष्ट आफै नै हुनुहुन्छ। उहाँको उदाहरण पछ्याएर हामी परमेश्वरको इच्छाको आज्ञाकारितामा जिउन सक्छौं।

बाइबलभरि नै इतिहास भेट्टाइन्छ। पुरानो करारमा यहोशूदेखि एस्तरसम्मका पुस्तकहरू र नयाँ करारमा मत्तीदेखि प्रेरितसम्मका पुस्तकहरू मुख्य गरी इतिहासका पुस्तकहरू हुन्। उत्पत्तिदेखि व्यवस्थासम्मका पुस्तकहरूमा इतिहास र भविष्यवाणीको समिश्रण छ।

अगमवाणी

उहाँको निमित्त सीधै बोलनका लागि बाइबल इतिहासमा, परमेश्वरले विशेष मानिसहरूलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ, जसलाई अगमवक्ताहरू भनिन्छ। तिनीहरूले परमेश्वरको इच्छा र उद्देश्यलाई प्रयोग गर्छन्। तिनीहरूले अगमवाणी गरेका थिए। तिनीहरूका अगमवाणीहरूले तुरुन्तै पूरा हुने सत्यता घोषणा गरे र भविष्यमा पूरा हुने सत्यताको भविष्यवाणी गरे। कुनै-कुनै भविष्यवाणीहरू अझै पूरा भएका छैनन्। अन्तको समयमा हुने घटनाहरूको बारेमा तिनीहरूले बताएका छन्। इजकिएल, दानिएल र प्रकाशका पुस्तकहरूले यिनीहरूमध्ये धेरैलाई समावेश गरेका छन्।

५६ बाइबललाई कसरी अध्ययन गर्ने

नयाँ करारमा पूरा भएका र व्याख्या गरिएका भविष्यवाणीहरूलाई सबैभन्दा पहिले अध्ययन गर्नु सहयोगपूर्ण हुन्छ। उदाहरणको लागि, प्रेरितको पुस्तकले पुरानो करारका धेरै अगमवाणीहरूको परिपूर्तिलाई सम्बोधन गरेको छ। यसमा पवित्र आत्माको खन्याइ, स्त्रीष्टको दुःख र उहाँप्रतिको तिरस्कार, मिश्रमा इस्राएलका सन्तानको दासत्व, स्त्रीष्टको पुनरुत्थान, अन्यजातिहरूका निम्ति उद्धार, सुसमाचारको बुझाइप्रति मानिसहरूको हृदयको कठोरताजस्ता विषयहरू समावेश गरिएको छ।

केही अगमवाणीमा धेरै चिन्हहरू समावेश गरिएका हुनाले यसको अर्थ बुझ्न कठिन भए तापनि हाम्रो निम्ति भएको परमेश्वरको योजनाको स्पष्ट चित्र प्राप्त गर्नको लागि हामीले यसलाई अध्ययन गर्न आवश्यक छ। पुरानो करारका अन्तिम १७ वटा पुस्तकहरू, भजनसंग्रह र प्रकाशको पुस्तकमा भविष्यवाणीका महत्त्वपूर्ण खण्डहरू समावेश गरिएका छन्।

अगमवाणी (भविष्यवाणी)

कविता

कविता यस्तो लेखाइ हो, जसले गहिरो भावना प्रकट गर्नका लागि लय र हारको नमूनालाई प्रयोग गरेको हुन्छ। इतिहासले वास्तविक घटना वा मानिसले के गर्छ सो बताउँछ,

कविताले चाहिँ मानिसले के विचार गर्छ र कसरी अनुभव गर्छ— खुशी, निराश, दुःखी वा आनन्दित— सो बताउँछ। कविताले धेरै आलंकारिक भाषा प्रयोग गरेको हुन्छ। इतिहासलाई जस्तै यसलाई शाब्दिक अर्थमा व्याख्या गर्न सकिँदैन। जब हामी अय्यूब, भजनसंग्रह, हितोपदेश, उपदेशक र श्रेष्ठगीतका कवितात्मक पुस्तकहरू र बाइबलभरि छरिएका अरू कवितात्मक खण्डहरू पढ्छौं, हामीले आलंकारिक भाषाको प्रयोगलाई ध्यान दिनु आवश्यक छ।

कविता

समानन्तर

मेरा शब्दहरूलाई सुन्नुहोस्।

मेरो क्रन्दन सुन्नुहोस्

भिन्नता

फिक्रीले तेरो आनन्द लुट्न सक्छ

तर दयालु वचनले तँलाई प्रसन्न तुल्याउँछ

५८ बाइबललाई कसरी अध्ययन गर्ने

आफना विचारहरूलाई लय दिनका लागि, हिब्रू लेखकहरूले विचारका दुइ हरफहरूलाई प्रायःजसो एक-अर्कासँग सम्बन्धित गराएका छन्। यसलाई समानन्तर भनिन्छ। यो सम्बन्धचाहिँ दोहो-याइ हुन सक्छ। भजनसंग्रह ५-मा पहिलो हरफ "हे परमप्रभु, मेरा वचनहरूमा कान थाप्नुहोस्, मेरो सुस्केरामा ध्यान दिनुहोस्"-चाहिँ अर्को हरफमा पनि दोहोरिएको छ, "हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा राजा, मेरो दुहाई सुनिदिनुहोस्!" अर्का दुइ हरफहरूले एक-अर्कालाई दोहो-याएका छन् र पूरै खण्डभरि नै यस तरीकालाई निरन्तर रूपमा देख्न सकिन्छ।

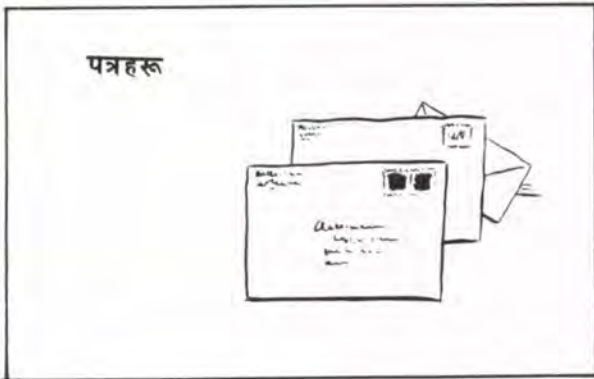
भिन्नताद्वारा पनि दुइ हरफहरू सम्बन्धित हुन सक्छन्: "चिन्तित हृदयले मानिसलाई कमजोर तुल्याउँछ, तर दयालु वचनले त्यसलाई हर्षित तुल्याउँछ" (हितोपदेश १२:२५)। वा एउटा विचार अर्कामा थपेर यसलाई व्याख्या गर्न सहायता पुऱ्याउन पनि दुइ हरफहरू सम्बन्धित हुन सक्छन्। यो तरीका अय्यूब ३६:२१-मा प्रयोग भएको छ, जुन यसरी शुरू हुन्छ, "दुष्ट कामतिर नफर्कनुहोस्।" अर्को हरफले अर्थ थप्छ: "त्यसकै निमित्त नै तपाईंलाई विपत्तिद्वारा जाँच गरिएको हो।"

कवितात्मक पुस्तकका मुख्य विचारहरू हाम्रो जीवनमा भएका भावनात्मक कुराहरूका बारेमा छन्। अय्यूबको पुस्तकले मानव दुःखको बारेमा वर्णन गरेको छ। परमेश्वरलाई गरिनुपर्ने आराधनामा भजनसंग्रहले हामीलाई अगुवाइ गर्छ। व्यावहारिक र हरेक दिनका काम कुराहरूलाई सञ्चालन गर्न हामीलाई बुद्धिको आवश्यकता छ भनी हितोपदेशको पुस्तकले देखाउँछ। उपदेशको पुस्तकले जीवनको नकारात्मक पक्षलाई देखाउँछ। अनि श्रेष्ठगीतले वैवाहिक प्रेमको प्रकट गर्छ।

पत्रहरू

पत्रहरूलाई परिचित गर्न सजिलो छ। तिनीहरू अभिवादनसाथ शुरू हुन्छन्, मुख्य सन्देश हुन्छ, र विदाइको अभिवादनसाथ समाप्त गरिन्छ। पत्रको मुख्य विषयवस्तु कसैको पत्रमा उल्लेख भएको प्रश्नहरूको उत्तरसँग सम्बन्धित भएको हुन सक्छ। यसरी यो कुरा याद गर्नु महत्त्वपूर्ण छ, कि पत्रचाहिँ विशेष आवश्यकताको निम्ति प्रत्युत्तर हो। कुनै पनि विषयमा यसले पूरै शिक्षा संलग्न गरेको हुँदैन।

प्रेरित पावलले नयाँ करारका १३ वटा पत्रहरू लेखेका थिए। अरू धेरै मानिसहरूले अरू ८ वटा पत्रहरू लेखेका थिए। हामीले यी सबै पत्रहरू पढेर तिनीहरूका शिक्षालाई तुलना गर्दा, हामी हाम्रो विश्वास र स्त्रीष्टमा भएको नयाँ जीवनको निम्ति मार्गदर्शन प्राप्त गर्छौं।

पत्रहरू

तपाईंको अभ्यासको निम्ति

४ (तल दिइएका यी प्रत्येक बाइबल पदहरूलाई पढ्नुहोस् र प्रत्येकमा लेखाइको कुन ढाँचा प्रयोग गरिएको छ सो लेख्नुहोस्।

...क) फिलिप्पी १:१-२	१) इतिहास
...ख) सपन्याह १:१४-१८	२) अगमवाणी
(भविष्यवाणी)
...ग) भजनसंग्रह ९१	३) कविता
...घ) १ कोरिन्थी ५:९-११	४) पत्र
...ङ) २ शमूएल ७:१८-२८	
...च) अय्यूब ३६:२२-२६	
...छ) प्रेरित २:१-१३	
...ज) प्रकाश ४:१-११	

तपाईंका उत्तरहरूको जाँच गर्नुहोस्

- १ क) १) शाब्दिक
ख) २) आलंकारिक
ग) २) आलंकारिक
घ) २) आलंकारिक
ग र घ-मा येशूले स्त्रीष्टियानहरूलाई भेडासँग तुलना गर्नुभएको छ।
- ३ क) ३) भिन्नता; जीवनको कटनीसँग मृत्युको कटनीको भिन्नता देखाइएको छ।

- ख) १) दोहो-ज्याइ; मिल्दाजुल्दा भनाइहरू, जस्तै: "स्त्रीष्ट, आफै," "उहाँको आफ्नै शरीरसँग," "उहाँलाई हराउनुभयो," "उहाँको मृत्युद्वारा," "स्त्रीष्ट आएर प्रचार गर्नुभएको क्रूसद्वारा" "स्त्रीष्टद्वारा।"
- ग) ४) र ५) विकासशील र मुख्य बुँदाहरू; एलियाले परमेश्वरको आज्ञापालन गरे, घटनाको यस क्रममा प्रत्येक कुरामा उनी परमेश्वरमा भरोसा राख्छन्, र अन्त्यमा विधवाले उनलाई परमेश्वरका सेवकका रूपमा चिन्छन्।
- घ) ५) मुख्य बुँदाहरू; परमेश्वरले गिदोनलाई तीनवटा चिन्हहरू दिनुभयो, जसले एकैसाथ उनको निर्णयमा सहायता गरेको थियो।
- ङ) २) कारणहरू र नतीजाहरू; सोलोमनले बुद्धि र ज्ञानका लागि प्रार्थना गरेका हुनाले यसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याएको थियो, जसको फलस्वरूप परमेश्वरले उनलाई यो र अरू धेरै कुरा दिनुभयो।
- च) ३) भिन्नता; दुष्टताको पुरानो जीवन, भूट र रीसलाई नयाँ जीवन वा नयाँ इच्छा र नयाँ विचार, सत्यता र शान्ततासँगको भिन्नता देखाइएको छ।

तपाईंका विचारहरू यहाँ दिइएका जस्तै छैनन् होला, तर तपाईंका आफ्नै छनोटका निमित्त कारणहरू दिन तपाईं सक्षम हुन सक्नुपर्छ।

- २ क) २) मानिसका पुत्र।
 ख) ३) शैतान (दुष्ट)।
 ग) १) परमेश्वरको राज्यका मानिसहरू।
 घ) ४) दुष्टका मानिसहरू।
 ङ) ७) यो संसारजस्तो छ।

६२ बाइबललाई कसरी अध्ययन गर्ने

च) ५) युगको अन्त।

छ) ६) स्वर्गीय राज्य।

४ क) ४) पत्र; यो पत्रको शुरूमा भएको अभिवादन हो।

ख) २) अगमवाणी; अन्तको समयमा भविष्यका घटनाहरूलाई यसले पहिल्यै बताउँछ।

ग) २) अगमवाणी र ३) कविता; यसमा हरफहरू र समानन्तरका नमूनाहरू छन् र यसले परमेश्वरको सत्यताको घोषणा गर्छ।

घ) ४) पत्र; विशेष मानिसहरूका समस्याहरूका सम्बन्धमा उनीहरूलाई दिइएको प्रतिउत्तर।

ङ) १) इतिहास; दाऊदलाई के भएको थियो त्यस घटनाको विवरण यसले दिन्छ।

च) ३) कविता; यसमा हरफहरू र समानन्तरका नमूनाहरू छन्।

छ) १) इतिहास; पेन्तिकोसको दिनमा भएको घटनाको विवरण।

ज) २) अगमवाणी; भविष्यका घटनाहरूको दर्शन वा वाणी हो।